Brassó, 1892. VIII. évfolyam, 14-ik szám. Kedd, február 2.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben hátsó honon, vagy vidéke postán küldve:
Egész évre . . 7 frt 50 kr
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 10 frank.

Egyes szám ára 5 kr. s kapható a kiadóhivatalban s Gross Gusztáv lottokollektorinál.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésekné kedvezmény. Minden egyes hirdetmény utáni díj külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyilttér: hasábmérő sora 10 kr.

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-utcza 26. szám alatt,
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

A szerkesztőért felelősnek felelős:
FEJER VILMOS.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-utcza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Brassó város országgyűlési képviselői.

Brassó város országgyűlési képviselői **Zay Adolf** és **Kajzer János** mint a szabadelvű párt hívei eljenek! Ma felnár hó 1-én d. e. 9 és fél órakor egyhangulag lettek kikiáltva az egyesült magyar és szász szabadelvű párti választó polgárok által. Zay Adolf választói az 1-ső kerületben a piaczi régi városház nagy termébe, Kajzer János választói a II-ik kerületben az iparkamara helyiségében a Kut-utczában gyültek össze a kitűzött órára pontosan és a legszebb rendben. Nem volt szükségünk katonaságra, még a kirendelt csendőrök is csak oldalfegyverrel jelentek meg. Minek is töltött tegyver ott, a hol a magyar és szász szabadelvű párti választó polgárok egy szívvel és lélekkel éltették a kikiáltott szabadelvű képviselőket. Sepsi-Szent-György választó polgárai hangoztatták közlebb, hogy az ő városuk valósága békeszíget volt a mostani választások zajgó tengerében. Sepsi-Szent-Györgyhez csatlakozik annak őszinte szomszédja Brassó városa. Egyértörtés, a béke lelke szállotta meg e város magyar és szász polgárainak kebelét. A mit mi régóta óhajtottunk, ime beteljesedett. Szabadelvű képviselőket küldtünk a haza szivébe, hogy legyenek itt bátor, rendületlen harczosai a szabadelvű reformoknak és szeretett vársunk élterdekeinek. Nyilt homlokkal lássuk szembe az ellenzék meggondolatlan gunyolódásaival, midőn az országos szabadelvű pártot, a mely két évtizeden át biztos kezekkel vezette a szirtek és hullámok között e haza hajóját, nem szégyenli kinos vergődései közben osztrákpártnak nevezni s ezzel hazafiságunkat gyanusitani. Nem veszünk mi az ellenzéktől a hazaszeretetből leczkét. A mi nálunk nyilt, őszinte és hazafias. Mi azt akarjuk elérni, hogy édes hazánk minden polgára vegyen részt a közügyekben. Azt akarjuk, hogy ne nemzetiségek szerint, hanem az országos pártok valamelyikéhez csatlakozva vegyenek részt a választásokban és küldjenek képviselőket. Ezt szét értik el sok küzdelem után itt Brassóban és Brassó vármegyében.

Nem nemzetiségi, hanem országos szabadelvűpárti képviselőket összesen négyet választottunk Brassóban és Brassó vármegyében Hazafias örömmel üdvözöljenek ezen törekvésünket minden hazafi, a kit a szenvedely el nem vakitott.

Hasztalan kürtöli lapjaiban az ellenzék, hogy nálunk valami titkos pactumra lépett a kormány a szászokkal. Erről szó sincs. Többször kijelentette ezt az országházban is Szapáry gróf miniszterelnök, de a párt és személygyűlölet érdekei ugy kívánják, hogy az ellenzék gyanusitsan. Tultesszünk magunkat e gyanusitgatásokon és teljesitendjük ezután is meggyőződésbói hazafias kötelességeinket.

Nem fogok elfeledjeni ezen emlékezetes napot 1892. február hó 1-jét, midőn a brassói magyar és szász választó polgárok egymásnak békejobbot nyujtva egy szivvel és lélekkel kiáltották: Zay Adolf és Kajzer János szabadelvű párti képviselőink éljenek! XXX.

Szász-Hermány: Gróf Bethlen András földmüvelésügyi miniszter
Vidombák: Piltsch József.

Erdélyi szabadelvűpárti képviselők.

Kolozsvár: I. ker. Hegedüs Sándor. II-ker. Sigmond Dezső.

Beksics Gusztáv, Sepsi-Szt.-György. Beöthy László, Elesd. Bethlen Ödön gr. Bethlen. Bethlen Balázs gróf, Maros-Ludas. Bethlen Bálint, Nagy-Enyed. Bokros Elek, Nagy-Ikló. Barcsay Kálmán, Déva. Fluger Károly, Besztercze.

Chorin Ferencz, Aranyos-Medgyes. Eszterházy Kálmán gr., Gyalu.

Halassy Gyula, Beszterczebánya.

Iszkutz Viktor, Erzsébetváros. Jellinek Arthur, Naszód.

Kemény Ákos br., Szászrégen. Kemény János br., Teke.

László Mihály, Székely Udvarhely. Lukács László, Abrudbánya.

Mikszáth Kálmán, Fogaras Dr. Mohay Sándor, Gyulafehérvár. Molnár Antal Szamosujvár.

Nopcsa Elek báró, Hátszeg.

Papp Samu, Torda.

Simó Lajos, Magyar-Lápos.

Teleki Domokos, Deés. Tihád Antal, Székely-Udvarhely. Toroczkay Miklós, Toroczkó.

Zeyk Daniel, Alvincz.

Utolsó órában.

Beszélt az ország. Forogtak a koczkák a pohárban, melyet a sors keze rázott és várakozásteljesen nézett az egész nemzet a játék kimenetele elé.

Csoda-e? Hisz a betét, melyről szó van, a nemzet boldogsága és bánata, szabad tehát aggódó feszültséggel várnia a nemzetnek a választások eredményét. Nemzeti és állami jelődésünk legközelebbi jövője az, a miről most dönteni fognak az urnáknál.

Izmosan tovább fejlődjék-e Magyarország az 1867-i közjogbázis alapján és minden megrázkódástól megóvott parlamentarizmusa segélyével lényére is előrehaladjon-e a civilizáczió, az anyagi jólét és az állami meggyőződés ösvényén? Avagy szakmánya legyen-e ez ország a folytonos belső torzsalkodásoknak, melyek legjobb erőit felszivják, érvényben levő közjogát megingatják, parlamentje tekintélyét lerombolják?

E kérdést intézi a sors a nemzethez és a választások eredménye lesz a válasz erre a kérdésre. Rosszul kellene állni a magyar állam életképességének, ha a válasz az ellenzéki pártok izlése szerint esnék.

A jövő történetirói számolva fognak állani a tünemény előtt, melyet Magyarország 1867. óta nyujt.

Egy nép, a mely egy negyed század alatt a feudalisztikus kormányzattól a parlamentáris demokraczióhoz, a naturálgazdaságtól a pénzgazdasághoz megy át, ezer éves hátramaradottságból egy hatalmas lendülettel felkap egy modern állam kulturális magaslataira; egy nép, mely egy negyedszázad alatt a nemzeti fejlődés minden terén oly előre haladást tesz, miníket más nemzetek csak évszázadok alatt küzdöttek ki.

TÁRCZA.

Az ethnographiáról.

(Kivonat Herrmann Antaltól a brassói magyar kaszinóban, 1891. decz. 6-án tartott előadásából.)

A közoktatási és közkelődési Miniszter urak legyessége lehetségessé tette nekem, hogy tanulmányova bejarjam a haza vidékeit, tapasztalatokat szerzve és a szerzett tapasztalatokat esetleg közölve és tágabb körökben érdeket keltve a nálunk elhanyagolt néprajzi tanulmányok iránt. Ez ethnographiai misszio-utamban első stacióiul azt a helyet választottam, mely ugy személyemet, mint a miveltem tudomány illető fontosságánál fogva, első sorban tartthat igényt erre. szülővárosom ez, Brassó.

A magyar kaszinó tiszteit igazgatójának szives meghivásra tehát örömmel jöttem haza és jelentem meg az ünök körében, hogy hevenyészve igénytelen előadást tartsak erről a legnemzetibb tudományról, a mely épen azzal foglalkozik a mi a népeket szokta teszi, egyfeütartja, egymástól elválasztja, vagy egymással nemzetté forasztja össze. Es e mellett tárgyaija a természet és ember, a föld és népközötti legbensőbb viszonyt is, konkretté teszi a honszerelem és honvágy elevit fogalmait, ápolja a népek gyermekkorának tüneteőd emlékeit.

S mikor én emlékeztem a népek gyermekkorárol meséiről, hagyományairól, primitiv szokasairól, ideáljairól; eszembe jutott saját gyermekeveim dajkamoseivel, családi tradicioival, ifjuságom álmai — s mind ez emlékezteim Mekkaja e varos. S noha ethnikus desciplinákkal sok évvel azután kezdetem foglalkozni, hogy szülőföldemtől, férfikorom kezdetén, téveszteit irányu életszakaszat után és nem diszcoursozia nélkül elszakadtam: mégis ha számot vetek mostani irányom genesisével, érzem, hogy itteni emlékeim és tapasztalatsim nemesak tartalmat, de motivumokat is adtak néptani tanulmányaimnak.

Mert alig van város, régi müveltségű emporium, a mely annyira alkalmas volna a tanulmányokra, mint Brassó, a délkeleti kárpátok e csillaga, a melyből három irányban sugároznak ki az ethnographia e klasszikus földének főnépei, mindenik érintkezve a tajabellek nagyobb tömegével, a balvároson testvériesen megosztozva. Erzakkeleten a sok águ Bolonya, mintha tetovázva ügyekezné a csángó és szekely testvérek telé, északnyugaton O-Brassó egymésen és biztosan irányui a virágzó szász kegyelmek felé, délnyugaton a begyek közt meghuzódva Bolgárszeg lappang, mintegy titkon keresve az érintkezést a határon tullai. Maga a város népe is még sok nagybecsü és érdekü sajátságot őrzött meg a néprizsgáló számára. Kivált az ősi bolgarság nyomai a mostani rumének physikumában ép ugy, mint nyelvében, szokásaiban, hagyományaiban, viseletében, stb. még kevéssé vizsgált problemák. A szászok ősi institutiói is sok ethnikus vonást mutatnak, és gazdag levéltárik régi idők szoknásinak, sajátos viszonyainak még sok ismeretlen elemét őrzik. A varosi magyarság retien emlékei őrzik. A varosi magyarság ethnologiája is megérdemelné a behatóbb utanjárást. S derék örményeink, legtisztább magyarságuk mellett is, az ősi örmény hagyományunk még sok gyönyörü vonásával jutalmaznák e szorgos kutatást. Nem is emlitve a néprajz rejtrényét, a melynek két általános tekintélyű fejtegetője a város szülötte, a egy kiváló müveltjéé itt a nemzeti kultura főörse nem emlitve mondom a czigányságot, melynek itt két érdekes telepe is van.

Vásárok alkalmával legtarkább néprajzi kép tárul elénk, egy valóságos ethno graphiai muzeum. S csak egy kis kirándulast kell tennünk bármely irányban, és mogyrlinak elöttünk a néprajz kincsbanyái, a különféle néptajok lakta községek, a népélet számtalan eredeti, sajátságos nyilatkozataival.

De varosunk nemcsak igen alkalmas néprajzi tanulmányokra, hanem igen üdrösen megérezné a tanulmányok jötökony eredményeit. Mert a néprajz a népek közt a béke, az emberszeretet hirdetője, terjesztője, megalapitója. A népek köznapi érintkezésökben sok szegletességet vesznek ésrre egymason; inkább csak a hiányokat látják s ezeket fel szegségeknek gunyolják; a különbségeket érzik, ezek pedig nevetségeseknek tünnek fel igen gyakran. Ha magunkat elfogultanul vizsgáljuk, rá fogunk akadni sok olyanra, a mi kedvezőtlen hatásu, a talán arra fogunk törekedni, hogy azt elenyészteszük. Ha viszont közelabbról tanulmányozzuk más népek lelkét idealiait, ezeket mindig vonzóknak, rokonszenveseknek, tiszteletre és szeretetre méltóknak fogjuk találni. S ha mélyebben összehasonlitjuk a népek szellemét, be fogjuk látni, hogy sok a közös eszmény, az általános emberi.

Az ethnographiának e tanulságai nagyon fontosak a mi sokneylvü és sokfaju hazánkban, a hol az a szintén párathan processzus folyik, hogy különböző népek az előrehaladott civilizáczió időszakban alakulnak össze ethnikus nemzetté, a mi máshol a primitiv kultura korában szokott történni. Az igazságot látni akaró arra az eledzhatatlan belátásra fog jutni, hogy e föld talaja, éghja és termésetes határai sok tekintetben elválasztják népeinket külföldi fajrokonaiktól, a hogy a közös haza és történelem, a közös föld és hagyomány, az érinkezés és egymásra hatás a testvérnépeket, melyek a geographiai egységben, Magyarországon, mint politikai egység, mint egy nemzettest élnek, természetes törvényszerűséggel és szükségességgel ethnikus tekintetben is mind közelebb hozzá egymáshoz. Es e belátás kétségtelenül előkészíti és növeli azt a testvéries egyetértést a családi szoros együtéztartósra azon érzetét, a melyre e haza népeinek annyira szükségük van, hogy egyesüt erővel, egy szivvel-lélekkel teljesitsék azt a nagy történelmi misiót, a melyet az emberiség nemtője a magyar nemzet elé tüzött.

A néprajzi tanulmányok az a tér, hol a közös nagy nemzeti kulturmisszióban minden nemzetiségnek a maga legvitáis érdekében teljes erejéből részt kell venni, Mert fajt mivolta érvényesitésének legelengedhetetlenebb feltétele, hogy maga a lehető legteljesebben megismerje és megőrizze sajátságait és ezeknek nyilatkozási formáját, a hagyomány minden nemét, s aztán, hogy ezt miné tagabb körben megismertesse más nép szellemével.

E tekintetben országrészünk népei közü

Iskola Alapítvány - Scolarul Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Csodálva, bámulva fogja szemlélni a világtörténelem ezt a szinjátékot, szinj átékát egy oly evolucziónak, mely párja nélkül áll az emberiség annaleseiben. És ha a jövő hisztorikusa az indokokat kutatja, melyek ily varázslatszerű fellendülést lehetővé tettek, meg kell állapitania, hogy egy bölcs ember müve és az egész nemzet bámulatos temperamentuma voltak a hajtóerői ennek a fejlődésnek.

A bölcs ember müve az 1867-iki kiegyezés, nemzeti temperamentumunk jellemvonása pedig a parlamentárizmus iránti érzék.

Valóban, Deák kiegyezési müve az alap, melyen egyedül volt felépíthető Magyarország mostani jólléte, és a magyar népnek — mondhatjuk — legkeveltelejes tisztelete a parlament iránt az erőforrás, melyből az ujátteremtett Magyarország hatalmi tényezőinek teljességét ed digelé meritette.

És most hatalmi vágyunkban kezet emelnek az ellenzéki pártok nemzeti és állami jólétünk e két feltétele ellen. Illuzóriussá teszik a parlamentárizmus alapgondolatát, midőn meghonosiják az obstrukczió, mely meghiusitja a népakarat egyetlen törvényes kifejezését, a többség politikáját. És még attól sem riadnak vissza, hogy az 1867-iki kiegyezést vezszedelmes megrázkodásoknak szolgáltassák ki, midőn az érvényben álló közjogot a nemzeti kiterjeszités ürügye alatt megváltoztatni akarják.

Így rázzák könnyelmű kezekkel eddigi boldogságunk előtéltetéseit, jövő prosperitásunk kezeségeit.

A választási urnákhoz lépő nemzettől függ, hogy visszautasitja ezt a bünös jártékot legszentebb javaival. Ha megemlékztok a tényezőkről, melyeknek eddigi virulását köszöni, akkor nem engedheti meg, hogy az ellenzék politikai szenvedélyei romba döntsék e tényezőket. A szabadelvupárt és az ennek kebeléből alakult kormány a letéteményesei ama politikának, mely megteremtette a modern Magyarországot. Hozzájuk tog, hozzájuk kell fordulni a nemzet bizalmának.

Román lapszemle.

Eszébe jutott a „Gazeta"-nak, hogy a választások előtt 24 órával vezérczikket irjon hiveinek a passivitás szigoru megtartásáról.

szász testvéreink példaszerű munkásságot fejtettek ki a tudomány számára összeszedték és feldolgozták hagyományaik legnagyobb részét. A székelyek és románok feltressöbb iskolhelyein megmaradt töredék dal emlékeknek csak kisebb része van összegyűjtve, mig talán legkevesebb történt e tekintetben a magyarok nyiltterületen, a hol pedig legrohamosabban irtja a tradicziót a forgalom és nivelláló müveltség.

Ide a kárpátok e délkeleti szegletében még sok hagyomány szorult a kozmopolitikus aramiat elől; de most, midőn azon vasvonalhoz, mely minket a magyarországi és szászsággal kötött össze, szárnyvonalak járulnak a székelység és az oláhság felé, rohamosabban fog innen is kimenni a rég multak emléke.

Azért látsunk hozzá a munkához, a 12-ik órában. (Itt az előadó fejtegeti az ethnographia tanulmányok érdekes, fontos és sürgős voltát, ugymint methodusit, ugymint a néprajzi társaság hivatását. Az előadás ezen általános részét máskor fogjuk közölni. Itt csak megemlítjük, hogy a társaságnak minden hazai néppaj számára külön szakosztálya van, s hogy a tagok az évi 3 irt tagdíj fejében az „Ethnographia" czimü havi szakfolyóirat kapják.)

E nemes város ősi czimerét jelképül használhatja a népvizsgáló, nyomatékosan hangsulyozván, hogy a czivilizáczió koronáját a primitiv népies kultura gyökerei tartják.

Őrködjünk, hogy Magyarországon és Erdélyben a román választók általánosan közönbösen viselték magukat a választók iránt. Ez ama nagy feladat most, melynek kielégitő megoldásán alapszik a nemzeti értekezlet határozatainak erkölcsi sikere. Jó lett volna, hogy a központi választmány azonnal felhivást boszátott volna ki és terjesztett volna szét a választások előtt.

Kevés szóval sokat mondhatott volna s kilehetett volna fejteni a román világ előtt az együtt tartozás fontosságát. Most azonban már csak a jó érzelmü románok legyenek áthatva erkölcsi kötelmeikről és tudósitsák a népet az értekezlet határozatáról s küzdjenek vallat valhoz vetve ugyanazon testvéreikkel a nemzeti jogok visszaszerzésére. Őrködjenek a megyékben a bizottságok, hogy ne vezessék félre a népet a ne lőkessenek ez ellenséges táborba, hanem maradjanak hivek a román ügyhöz.

Szomorító, — ugymond — hogy a multi választás alkalmával sokan megszegték az értekezlet határozatát. Még iránytunk sem ellenséges lapok is azt irták erről, hogy a románok nem tartották meg a passivitást, hogy nagyon sok román járult a választáshoz és csak abból állott a passivitás, hogy nem jelöltek nemzetiségi képviselőket.

A „Gaz." jól tudja, hogy mennek a románok a választásra, csendőrök kisérik, erőszakkal hajtják őket, a hol a vezetőtessel nem boldogulnak. Épen ezért kettőztetett figyelemmel őrködjünk, hogy jól legyen a nép értesitve.

Mind eltöri ezt a „Gazeta" papiross, hanem azért már ebben a számban azt olvassuk, hogy a nálónak nem kell passivitate. Zarándi vármegyében meg a közelédre is elmentek Kozma Ilyés, Dragan György, Perian Péter, Perian Tovie papok, Mihucz Lázár tanitó, Pecurar Miklós birtokos, Perian Lázár biró. Nó, lám a naszódiak sem maradtak hátra! Csokin, Járda, Pletos tanárok és más hiveik s ezek között Prodan biró.

Mondanom sem kellene, hogy kikapnak mindenek a „Gazeta"-tól mint nem jó érzelmü románok, de hát mindezek fölsem veszik már a „Gaz." szortlödöttét, hanem elnek pári jogaikkal, a „Gaz." buzusságra. Mahonap nem lesz elég nagy a „Gazeta" azon románok neveinek közlésére és mocskolására, a kik nem akarnak az ő felfogása szerinti jó érzelmü románok lenni.

Megmondottuk mi ezt már jó előre, hogy igy fog történni s hogy mi e miatt nem bujtunk, busuljon a „Gazeta" és „Tribuna."

Azon azután a „Gazeta" örvendez, hogy a választásokra készenléthen áll a fegyveres erő. Nesze neked szabad választás.

Erdélyben mindenütt fegyverrel veszik körül a választókat. A szivesen látottak elbocsáttatnak, másokat hátra tolnak, mert a szuryo erősebb, mint a választók akarata. Igy örvendez a „Gazeta", mintha a szabad Romániában is nem épen igy lenne, s a hol nincs igy, garázdalkodnak is ám ott a batusok. Lepedőben viszik haza a választókat vagy egyenesen a kórházba.

A „Gaz." tudhatná, hogy a fegyveres erőnek semmi köze ahhoz, hogy a választó kire szavaz, az ő feladata egyedül a rend fentartása. Igy van ez mindenütt még a szabad Romániában is. A mi szobunn legnagyobb örömet okozhatott volna a „Gazeta"-nak, azt elhallgatta. Meg mondjuk mi. Nem lesz a „Lensoron" ma még egy rendőr sem felállitva. Ugy fogunk szemei előtt választani egyhangulag, hogy akár meg is nézheti. Hát Bethlen Gábor mit vétett, hogy vezérczikket kellett róla irni? Az ő nagy bűne, hogy főispán — a „Gaz." szerint basa volt Kis- és N.-Küküllő vármegyében.

Azonban Apponyista lett s Aponyi most M.-Vásárhelyt kortestekedik mellette s ez azért nem tetszik a „Gazeta"-nak, hogy midőn Bethlen Gábor főispán volt 10 ezer frtot sza vaztatott meg megyében a Kulturegyletnek, mely összegnek legnagyobb részét ott a magyar földbirtokosok fizették meg, nem a szegény románok.

Kikap Apponyi is, a ki itt mi felénk tüzes magyar, Pozsonyban menet, Temesváron meg román. A meddig — igy ir — ebben az államban ilyen elemek szerepelhetnek, addig nem lehet változást — már t. i. a milyent a „Gazeta" óhajt — várni. Ezt mi is elhisszük neki. Rosszabbtól azonban ő már nem is fél, mert már a tetőpontot elérte a kormányoknak a nemzetiségek elleni eljárása.

„Már mi csak a mondók vagyunk, hogy a „Gazeta" előtt az egy Mocsárin kivül nem létezik magyar ember, a ki neki kedvére lehetne. Elég baj az, de nem lesz mindég igy, legalább mi reményljük. Befogja ő is látni, hogy nem az itju esebek és horvátok a románok igaz barátai.

Idehaza kell azokat keresni s nem a cseh-erdőkben.

Cz.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Lapunk az ünnep miatt féliven jelenik meg.**

— **Bucsu-banquet.** A dr. Weisz Ignácz ur tiszteletére e hó 31-én az „Európa" vendéglőben rendezett bucsu-banquet fényesen sikerült. Mintegy százan vettek részt, hogy a távozó ügyvéd ur iránti ragaszkodásuknak őszinte tiszteletöknek kifejezést adhassanak. A tosasztok sorát Kocs Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő ur, magyar társadalmunk emse kiváló alakja nyitotta meg, jelezve ama mondkassát, melyet dr. Weisz Ignácz ur a közügyek terén kifejtett; az igazi honszeretelmet, melyet kebelében hord. Majd Berecz háromszékmegyei segéd tanfelügyelő emelt poharát a távozóra, mint a humanizmus egyik apostolára. Barácsi Sándor fügmn. tanár a tőle már megszokott szép nyelvezettel, szónoki hévvel éltetti dr. Weisz Ignácz urnak családját. Volt még több toaszt is, melyek fényesen bizonyják azt, hogy mily őszinte az a tisztelet, melylyel a brassói magyar társadalom a távozó ügyvéd ur iránt viseltetik. Isten tartsa meg őt továbbra is állandó egészségben; tartsa meg munkaerejét, hogy hazája javát, boldogságát még sokáig munkálhassa.

— **A községek és az önsegélyző egyletek.** Községek oly önsegélyző szövetkezetbe melyben a községi vagyon kocskázatnak tétetnek ki, be nem lépheinek. E kérdésben a belügyminiszter egy konkrét eset alkalmából a következő határozatot hozta: „Gy. községnek az ottani segélyegyletbe való belépése tárgyában a bizottsági közgyűlés határozatát, felebbezés folytán felülvizsgálván, azt annyival inkább helyben hagyom, mert az, hogy pótadó utján létesülő községi vagyon az egyleti alapszabályokban rejlő kocskázatnak tétessék ki, semmi szin alatt meg nem engedhető.

Vasuti menetrend.

Vonatindulások *Budapest felé*: Vegyes vonat 4 óra 20 perczkor reggel; gyorsvonat 2 óra 48 perczkor délután; személyvonat 7 óra 23 perczkor este. *Bukarest felé*: Gyorsvonat 5 óra 15 perczkor reggel; vegyesvonat 11 óra délelőtt; gyorsvonat 2 óra 19 pkor délután. *Zernest felé*: Vegyes vonat 8 óra 35 pkor reggel; vegyes vonat 4 óra 55 pkor délután. *Kézdi-Vásárhely felé*: vegyesvonat 8 óra 30 pkor reggel és 2 óra 10 perczkor délután.

Vonatérkezések. *Budapest felől* Vegyesvonat 10 óra 5 perczkor este; gyorsvonat 2 óra 9 perczkor délután; személyvonat 8 órakor reggel. *Bukarest felől*: Gyorsvonat 2 óra 18 pkor délután; vegyes vonat 6 ó e 58 pkor este; gyorsvonat 10 óra 17 pkor este. *Zernest felől*: Vegyes vonat 6 óra 29 kpo: reggel: vegyes vonat 1 óra 44 perczkor délután; *Kézdi-Vásárhely felől*: vegyes vonat 8 óra 8 pkor reggel és 6 óra 38 perczkor délután.

Felvilágosität szivesen ad a városi menetjegyiroda, Kolostor-utcza 11. hol jegyek válthatók és podgysz feladható.

Sz. 15482/891.

Pályázati hirdetés.

A brassói városi közkórházban üresedésbe jött és 6 évi időtartamra adományozandó 500 forint évi fizetéssel, szabad lakással a kórháznak és évi 24 öreström bükkhasábfa járandósággal összekötött másodorvosi állomás betöltése iránt ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állomásra pályázni óhajtók, kik mint orvostudorok a magyar államterületen érvényes oklevéllel birnak, tartoznak ezen minősitest igazoló okmányai kellőleg felszerelt pályázati folyamodványukat f. évi **február hó 24-én** délutáni 6 óráig alólirt városi tanácsnál ténypitani.

A másodorvos szolgálati teendőjei a fenálló utasitásban körül vannak irva, melynél megjegyeztetik, hogy a második másodorvosi állomás rendszerint csupán az a kórházban az állandó szolgálat ügyben behozatni.

A másodorvos első szolgálati éve próbaévnek tekintetik és ennek lejárta után a városi képviselőtestület kimondani fogja, hogy az alkalmaztatás végleges lesz-e a többi 5 évre.

Az illető másodorvos az első 6 szolgálati év lejárta után ismét megválasztatnak.

Brassó, 1892. évi január hó 28 án.

A városi tanács.

(301) 1—3

Eladó

egy fekete kopó

6 hónapos, tiszta, kitünő faj.

Bővebb értesitést MAGYAR SÁNDOR börtönőrmesternél Brassóban.

302 (1—3

COOKE HUBERT lovardája.

kedden, február 2-án

Délután fél 4 órakor

gyermek-előadás.

Este fél 8 órakor

diszelőadás.

Naponkint uj műsor, naponkint ujonan szerzőüött müveszek fellépte.

A legjobb tornászok, továbbá bohóczok föllépte.

Helyárak mint rendesen.

Jegyek előleges eladása.

Máriaczelli Gyomorcseppek

magyarszerten hatnak gyenor bajoknál, rátkiltthatnak be a fogyasztóban ismeretes kkai az népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, büdös lehelet, felhuhtag, savanyu felröpülés, hasmenés, gyomorgörcs, fetelesges nyákkatarrhus, köpösség, szédülés, gyomorgörcs, nyálfolyás.

Ezek az egy gyomorbetegségnek legfőbb jelei, a mennyiben az a gyomorműködésnek és a gyomortartalomnak kiselekedt és illatokkal, gázzal, nyálfolyás és kimerülésekkal.

Emlitett bajoknak a *Máriaczelli gyomorcseppek* évek óta kitünőnek bizonyultak, a mit ezán meg más tanusitványok tanusit. Egy kis üveg ára használati utasitással negyvenöt kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszertára

Budapest, Király utcza 12 sz.

A vidéken az alábbiak tisztesen tesznek megtalálhatók! Csak oly czeppeket tesznek ellogadni, melyeknek burkálata czimü szalag van ragasztva a czimü aláirásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódisági bizonyitom!"

A Máriaczelli gyomorcseppek valódiak kaphatók.

C. Brady

Brassóban: Jakoby Gyula, Jekelius F. özvegye, Kelemen Ferencz a „Fehértemplomhoz" és Kugler E. „Hygeia" gyógyszerész" uraknál.

Hnsszufalu: Jekelius Gusztáv gyógyszerész urnál.

(285) 3—43

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMŰVELŐDÉS irodalmi és műnyomdai részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.